

Gazeta învățămîntului

organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură

Anul IX, Nr. 439

Vineri 11 octombrie 1957

4 pagini 25 bani

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Surprize

Dacă turnurile Universității „Lomonosov”, de neconfundat prin liniile și proporțiile lor, nu marș fi călăuzit asemenea unui far, m-aș fi crezut străbătînd un colț al Moscovei, străin mie. Să fie oare cu adevărat acestea locurile cunoscute sub numele de Colinele lui Lenin? Aici, în vale, la piciorul noastre să curgă râul Moscova?

Întrebările acestea, pe care mi le-am pus într-o dimineață de vară a acestui an, privind cu umire și curiozitate împrejurimile, își aveau ele rostul lor. Mă năpădeau, izvorînd din amintirile legate de o plimbare prin aceleași locuri, în urmă cu doi ani — în 1955... Pe vremea aceea, vizitatorilor, care nu și puteau ascunde surprinderea citind pe frontonul noii clădiri a Universității: 1940—1953 (termenul de necrezut al înălțării construcției), ascultau foarte amănunțit una din relațiile ghidului. Cu nu multă vreme în urmă, spunea ghidul cu seriozitate — ceea ce nu împiedica pe vizitatori să zîmbească: lor li se părea o glumă — pe aceste locuri pășeau caprele. Betonul, marmura, magistralele de asfalt, parcul din jur, întins pe zeci de hectare — toate lăsa o asemenea impresie de durată, de istorie, încît amănuntul foarte real (și realist) cu caprele, asociat cu ideea de „margină de oraș”, părea legat de o tradițională anecdotă. Insa un ochi mai atent și mai eliberat de mirajul liniilor arhitectonice ale Universității ar mai fi descoperit atunci, în 1955, unele semne demprejur care trădau „margină de oraș” — fie și numai silueta imensă a siluetei în acest colț al Moscovei. Undeva, în depărtare, acolo unde brațele negre ale macaralelor-turn păreau jucării de copii, se aveau temelii pe locurile unor foste grădini. Iar ghidul adăuga imaginii profilul viitorului cartier, furnizînd cifre ce le pareau pe atunci vizitatorilor din domeniul viitorului îndepărtat.

Mă călăuzeau acum, în dimineața aceasta din vara lui 1957, turnurile, de neconfundat prin liniile și proporțiile lor, ale Universității. Fiindcă de jur-împrejur, unde cu doi ani înainte se dăruia privirilor imensa silueta stepei, orizontul era creat de siluetele albe, de un alb proaspăt, ale noilor ziduri. Pe drumul acesta dinspre aeroportul Vnukovo, străjuit din loc în loc de picurii de mesteceni cu frunze înhorale, se îngrăuiau acum clădiri fără număr, cu perdele la ferestre, cu vaste magazine și firme de neon. Copii, mici păruțele cu bănci verzi, peluze de flori, stații de troleibus și autobus, stopuri, biciclete rezemate lângă vreo intrare, un aparat de radio

VICTOR VINTU

(Continuare în pag. 3)

mUSCOVA, vedere de pe podul Borodino

DE LA COMBINAT...

Hunedoara, Oraș al construcțiilor. Se clădește într-un ritm și într-o măsură uluitoare. Acolo unde ieri-alaltăieri abia se așezau primele cărămizi, vezi ridicîndu-se peste câteva zile zidurile unui bloc urias. Apar mereu, ca prin minune, parca ieșite din pămînt, noi și noi blocuri pentru muncitori. Sus, departe de fumul furnalelor, pe coastă se înalță clădirile combinatului metalurgic. Aparamente moderne și confortabile, camere spațioase stau la dispoziția muncitorilor combinatului.

Tot aici locuiesc și clișii dintr-o profesorii de la școala medie patronată de combinatul metalurgic. Pe unul din ei, pe profesorul de fizică C. Anatolii, l-am întîlnit în biroul directorului școlii. Tovarășul Anatolii ne mărturisește cu plăcere:

— Trebuie să vă spun că sînt multe motive care mă determină să socotesc drept un mare noroc faptul că școala noastră este patronată de combinatul metalurgic. Printre cele se află și unul cu caracter strict personal. Am suferit mult fiindcă nu am avut o casă omenească, în care să locuiesc. Acum stau împreună cu soția mea și cu fetița într-un bloc al combinatului. Avem două camere minunate, cu bucătărie, baie, cămară. Pot spune că din acest punct de vedere sînt foarte mulțumit. Și în această situație nu sînt numai eu. Tot atât de mulțumit cred că este și profesorul de istorie Constantin Iorgovan, care stătea în-

ghesit cu toată familia într-o singură cămară, iar acum are un apartament într-un bloc. La fel și Coriolan Tempeanu, profesorul de matematică, și Elisabeta Encescu, profesoara de limba română, și...
— Tov. Anatolii s-a întrerupt stînjeneț.

— De fapt, reia el, nu acesta este esențialul. Patronajul combinatului reprezintă în primul rînd un mare sprijin pentru noi în ceea ce privește procesul de învățămînt.

Eu predau fizica și nimic nu poate fi mai potrivit pentru mine, ca profesor, decît posibilitatea de a face aplicații practice cu elevii. Ori de cite ori am avut nevoie, atelierul școlii profesionale de pe lângă combinat și combinatul însuși ne-au stat la dispoziție.

Sunetul clopoțelului cheamă profesorii la clasă și tov. Anatolii ne parășește.

...În cancelaria directorului de la școala medie din orașul muncitoresc Hunedoara se află un dulap mare, vopsit în cafeniu. Din despărțitura de jos, un profesor scoate pe rînd la iveală și înșiruire pe masă o mulțime de obiecte mici de metal, frumos lustruite și etichetate. Nicole, în miniatură, dăți, șuruburi, piulițe, ciocane de lipit, scoabe, Puli, figuri geometrice etc. Totul este lucrat cu atîtă îngrîjire încît aproape nu-ți vine să crezi că este vorba de munca unor copii care abia învață să mînuiască pila, polizorul și menghina.

— Mi se arată atelierul în care s-au lucrat aceste obiecte. O înăpădere în care stau înșiruite 20 de bancuri cu menghine. Maistrul instructor care ne însoțește ne informează:

— Numai 9 sînt ale noastre. Celelalte le avem cu „împrumut” — nuanțează el zîmbind cu subînțeles.

— Nu pricep...

— Păi da. Ni le-a „împrumutat” combinatul metalurgic. Dar credeți că ni le mai ia înapoi?

— V-a mai „împrumutat” și alte lucruri de felul acesta combinatul? — Slavă domului! Fără el ar fi cam greu s-o scoatem la capăt. Tot ce vedeți: pile, pinze de bonfaier, pietre de polizor, materialul de lucru, comutatorul pentru instalarea polizorului, Jumătate din laboratorul de sus este făcut cu ajutorul combinatului. Substanțele pentru experiențe ni le dă combinatul. Cînd am înființat biblioteca școlii aveam numai un dulap gol, pe care l-am numit bibliotecă. Abia pe urmă a devenit adevărată bibliotecă, după ce ne-au fost dăruite cărți de la combinat. Chiar și masa și pupitură din cancelarie au fost lucrate de cei de la combinat.

Cînd ieșim din atelier, pe coridor, o fetiță cu ochi negri migdalati, cu părul bălai adunat în fire, încearcă într-o nișă piruetă, strigînd după fiecare învîrtitură: „A venit maistrul Burducea! A ven...” Ne vede, roșește pînă-n albul ochilor. Dă bună ziua și fuge. Ni se dau lămuriri:

— Ne-au trimis pe cineva de la combinat să recruteze elemente pentru o școală de balet și poim... efectele.

De la balet, discuția trece firesc la serbări și numele combinatului se aude din nou. Instructorul teatral de la combinat, costumele de la combinat și săliile de spectacol tot ale combinatului. Cu banii strînși din serbări s-au organizat numeroase excursii cu copiii. Nici de data asta combinatul nu a încetat să-i sprijine pe elevi. Atunci cînd școala are nevoie de un autobus pentru excursii, combinatul îi pune la dispoziție una din mașinile sale.

— Chiar și sala de antrenament a colectivului său sportiv ne-a dat-o pentru orele de sport, adăugă un profesor. Dar... cu această chestiune intrăm într-un subiect neplăcut. Problema spațiului. Școala nu are sală de gimnastică, pentru că localul în care-și ține cursurile este prea mic și săliile de clasă sînt insuficiente. Direcția combinatului metalurgic a făgăduit în mod solemn că va ceda școlii blocul coxarilor, o clădire foarte potrivită și pe măsura nevoilor ei, dar pînă în prezent nu s-a făcut încă nimic în această privință. Este singurul lucru care mai lipsește, pentru ca sprijinul acordat de întreprindere școlii să fie deplin.

B. OCTAV

„Nikolka cel viteaz”. „Detasamentul lui Vaska Trubaciov” etc.

În instituțiile de învățămînt se desfășoară de asemenea manifestări consacrate aniversării a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, sub al cărei semn se sărbătorește în acest an Luna prieteniei romîno-sovietice. Conferințe, simpozioane, vizite la muzee, seri literare, jocuri de tabără, concursuri, sezoări — o gamă variată de manifestări care vor sublinia participarea cadrelor didactice și a elevilor la grandioasa sărbătoare a prieteniei romîno-sovietice.

Să înființăm acum cititorii noștri cîteva din manifestările care vor avea loc în această lună la Clubul Lucrătorilor din Învățămînt.

In această perioadă, clubul organizează cîteva conferințe ale căror teme vor atrage desigur numeroși auditorii. Iată titlurile citorva conferințe și datele la care se vor ține: „Ajutorul științei sovietice în dezvoltarea cercetărilor lingvistice romine”, de prof. univ. D. Macrea (11 octombrie), „Unele probleme ale pedagogiei sovietice” de Maria Giurgău (17 octombrie), „Lenin și educația tineretului” de conf. univ. Bernard Grigoriu (5 noiembrie).

Amatori de dansuri și cîntece populare rominești și sovietice vor putea admira echipele de artiști amatori ale clubului, care vor participa la cîteva spectacole. Printre acestea notăm spectacolul care va avea loc vineri 11 decembrie la Casa prieteniei romîno-sovietice.

La club, biblioteca organizează două manifestări atractive: o sesiune publică a cercului literar, în care se vor citi lucrări originale (18 octombrie) și un montaj literar „Maikovski” (15 octombrie).

...În aceste zile înțînștii în fiecare oraș sau sat al țării noastre, în fiecare uzină, în fiecare cămin cultural și în fiecare școală nenumărate mîrturii ale prieteniei care leagă poporul nostru de popoarele marii Țări a Socialismului. Și mai puternic ca orînd nă reafirmăm acum hotărîrea de a păzi ca lumina ochilor și de a dezvolta necontenit prietenia fraternală, alianța și colaborarea cu poporul sovietic, consolidînd astfel propria noastră independență și securitate.

ANDREI VALENTIN

Oșcoală în cartierul Cîrîngăși din București, și o școală din Kosino, suburbie a Moscovei. Le despart mii de kilometri, limbi și obiceiuri diferite. Dar și aici și acolo sînt copii și profesori. Și aici și acolo, pe arilele cunoștințelor abia cîștigate, se nasc visuri, se aprind imaginații.

Pe tabla școlii din Cîrîngăși a fost prinsă o hartă. Dar zecile de perechi de ochi care urmăresc virful creionului plimbîndu-se printre semnele geografice vîd mult mai mult decît liniile și cerceulețele care incipiau zîri și orase. Vocea profesorului e caldă cînd vorbește despre trumusele și bogățiile, despre oamenii minunați al țării mari cîl un continent, unde pentru prima oară a fost construită societatea socialistă.

Cînd al 14 ani, distanțele și hotarele nu constituie piedici în calea imaginației. Este vîrsul cînd călătorii fără mijloc de locomotivă în jurul pămîntului, cînd descrii cu atîtșiutoare exactitate muzeele Leningradului sau tablourile de la „Tretiakov” în laja mironofonului „Drumeșilor veseli”...

Profesorul școlii din Cîrîngăși vorbește cu atîtă căldură, călăuzindu și elevii în călătoria imaginată în Marea Țară a Socialismului. Săltutul adolescențului este deschis pentru marile pasiuni și prietenii. Sămînța cade pe pămînt ferit. După ară, în curtea care răsună de gîlăgia veselă a recreenției, un grup de băieți continuă călătoria...

...La școala din Kosino, profesorul vorbește despre țara vecină și prietenii, despre o soră mai mică ce pășește acum pe drumul deschis de Marea Revoluție în care și-au vîrșat singele și oamenii din Kosino. Vorbește despre un popor hărnice, un popor odănoară obișniți, dar care a luptat veacuri de-a rîndul pentru libertate, un popor legat cu vechi tradiții de popoarele Rusiei. Tarul Petru cel Mare a iubit și a ajutat acest popor. În războiul pentru independența Romîniei au luptat alături soldații romîni și ruși. În lupta pentru victoria finală din Marele Război pentru Apărarea Patriei, poporul romîn, eliberat de trupele sovietice, a luptat alături de acestea pînă la căderea Berlinului... Astăzi, legături trainice de prietenie unește două popoare vecine în lupta pentru aceleași idealuri, pentru un viitor pașnic și frumos.

...Aș vrea să cunosc un pionier romîn — șoplește o fată cu obraji bucătăliți, cu codițe strînse cuminte la ceafă. „Fetelor, hai să trimitem o scrisoare la Palatul pionierilor din București, despre care ne-a vorbit acum tovarășul profesor Serie tu, Vera!” — o încurajează cu entuziasm colegiile pe fată al cărei obraji bucătăliți se împurporează acum de focul emoției.

Și la Palatul pionierilor din București seosește o scrisoare. Pe filele ei, o mîină stîngace de copil a picat turlul Kremlinului, o stea mare roșie și un buchet de flori — semn al prieteniei. „Eu am împlinit 14 ani și sînt comsomolista — se recomandă simplu Vera Vasileva, elevă din Kosino. — La noi în școală sînt mulți pionieri. Dacă vreți dați scrisoarea mea unor elevi care ar vrea să corespundă cu noi. Dacă vor, să ne scrie cum trăiesc, cum învață, dacă sînt pionieri...”

— Eu! Eu vreau să-i răspund! — sare un pionier înalt și subțire, cu ochii negri lucind de bucuria unei dorințe împlinite.

Așa a început corespondența dintre Vera Vasileva, elevă a școlii din Kosino, și Ștefan Gănescu, pionierul romîn. 14 ani este vîrsta marilor prietenii, a tovarășilor „pe viață și pe moarte”. Prietenia Verei cu Ștefan s-a jăsat din firele unei prietenii mai mari, care leagă cele două popoare, din dragostea sădită și crescută de mîni grîjului de dascăl, din cunoașterea și aprecierea reciprocă, născută din filele unei mult îndrăgite corespondențe.

...Întîi, Vera l-a luat de mîna pe Ștefan și l-a plimbat prin Kosino. „Ștefan, îți scriu despre Kosino tot ce știu. Satul nostru se află pe malul Lacului Alb. Lacul Alb este mic și n-ai să găsești pe hartă. Inainte era un lac mare. Aici a învîdat furtul Petru I să vîrșească. În Lacul Alb sînt mulți pești. Dar în alară de el, satul Kosino mai are două: Lacul Negru și Lacul Argintiu. În Lacul Argintiu nu se poate face baie. Lacul Negru se află aproape de noi. Apa lui este foarte neagră și nu are pești. Dar florile de pe malul lui sînt foarte frumoase. Lacul Negru este cel mai frumos dintre cele trei. Iarna, patîmă pe ele. Nu departe de Kosino este o pădure. În Kosino este și o fabrică. Pînă la Revoluție acolo se făceau numai panghel. Acum, fabrica s-a mărit și produce sticle și mîtașuri. La această fabrică lucrează tatăl și mama mea...”

Apoi, Ștefan a invitat-o pe Vera în vacanța petrecută la bunici, în satul Anghelști, pe lângă Adujul moldovean. A plimbat-o, pe aripile descrierilor, prin frumoasele păduri de lag și de stejar, prin Călu-gărescul din Deal, pe la Piriul Negru. Au fost și la Bilea, unde Ștefan a vinat iepuri, în tovarășia unchiilor lui, pădurari, și Vera a alinat cu bucurie că bunicii lui Ștefan au strîns, în vara aceasta, cînd și nepotul lor le-a ajutat la muncile agricole, o recoltă de 2.500 kg de

EVA NOVAC

(Continuare în pag. 3)

Plenara C.C. al S.M.I.C.

La 7 octombrie a.c. au avut loc în București, la clubul muncitorilor din învățămînt și cultură în cursul anului 1957.

La dezbaterile asupra primului punct din ordinea de zi au luat parte tovarășii: Teofil Vescan — Iași, Aurel Feștilă—București, Floarea Ion—București, Elena Gherdan — Oradea, Ioan Ștefan — București, Gheorghe Mihălache — București, Eugenia Hujan — Bacău, Elena Sereda — București, Ion Petrușca — București, Gheorghe Badea — București.

În după amiază acelelași zile tovarășul Ioan Muntean a supus dezbaterilor plenarei planul de acțiune al C.C. al S.M.I.C. pen-

tră împlinirea celui de al IV-lea Congres al Sindicatului. La concluzii au luat cuvîntul tovarășii Elena Isac-Bolog și Iosif Plischi, vicepreședinții al C.C. al S.M.I.C.

Plenara Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultură a hotărît să convoace cel de al IV-lea Congres al Sindicatului. Congresul va avea loc în București în a doua jumătate a lunii noiembrie a.c.

În încheierea lucrărilor, plenara C.C. al S.M.I.C. a adresat un mesaj către Congresul Mondial al Sindicatelor care-și desfășoară lucrările la Leipzig.

Text prescurtat al raportului prezentat de tov. IOSIF PLISCHI, vicepreședinte al C.C. al S. M. I. C.

Activitatea socială și cultural-educativă

Pentru ca să-și poată duce cu succes la îndeplinire nobila lor misiune de educatori ai tineretului, de purtători ai cuvîntului partidului în masele largi populare, membrii sindicatului nostru, lucrători în domeniul învățămîntului, artei și culturii, trebuie ca, în primul rînd, ei înșiși să fie înarmați cu cunoașterea temeinică a teoriei marxist-leniniste, a legilor și forțelor motrice ale dezvoltării societății, a concluziilor ce se trag din tezele învățămîntului marxist-leninist în practica construirii socialismului în patria noastră.

Referindu-se la activitatea comitetelor sindicale raionale din învățămînt în domeniul organizării învățămîntului politic, raportorul a arătat că sînt raionale ca: Giurgiu, Beiuș, Belean, Buzău, Călărași, Botoșani s.a. unde, datorită preocupării deosebite a organizațiilor de partid și sindicale, cadrele didactice au fost cuprinse în învățămîntul politic în proporție de 90 la sută și chiar de 100 la sută.

Frecvență ridicată s-a înregistrat și la unele forme de învățămînt politic organizate în învățămîntul superior. O preocupare deosebită în urmărirea rezultatelor învățămîntului politic pe linia profesională a manifestat-o comitetul de instituție de la Universitatea Bolyai, care împreună cu rectoratul a organizat un concurs cu premii pentru cadrele didactice ajutătoare în problemele educației comuniste a studenților. De asemenea, în întreprinderile politigrafice, organizațiile sindicale ca cea de la Combinatul Casa Științei, de la întreprinderea

poligrafică nr. 1, de la întreprinderea poligrafică Timișoara au mobilizat membrii de sindicat în număr mai mare pentru frecventarea diferitelor cursuri politice organizate pe linie de partid.

Trebuie să spunem însă că, în general, învățămîntul politic a înregistrat în cursul anului trecut deficiențe chiar și în domeniul organizatoric.

Sînt destule comitetele sindicale raionale, de întreprindere și instituții care manifestă dezinteres și lipsă de simț de răspundere față de munca de ridicare a nivelului ideologic și politic al membrilor de sindicat.

Astfel, în raionul Gura Jiului, regiunea Craiova, învățămîntul politic pentru cadrele didactice a fost organizat numai într-o singură comună, în raionul Jimboulia, în fost organizate doar 6 cercuri. În cercurile de învățămînt politic din orașul

(Continuare în pag. 2)

P L E N A R A C. C. A L. S. C. C.

(Urmasa din pag. 1)

Constata a fost înscrisă la începutul anului de învățământ 1953 cadre didactice, dintre care abia jumătate au frecventat pînă la sfîrșitul anului. În orașele Oradea, Dorohoi, Timișoara, frecvența a scăzut pînă la sfîrșitul anului sub 50 la sută.

Cauzele care au dus la formalismul adesea constat în activitatea multor cercuri de învățămînt politic rezidă în munca defectuoasă a comitetelor noastre sindicale. Acestea nu s-au preocupat suficient de recrutarea și încadrarea membrilor de sindicat în forme de învățămînt corespunzătoare nivelului cultural diferentiat și cunoștințelor lor ideologice și politice. În învățămînt, de pildă, există multe cazuri în care cadre didactice repetă an de an aceleași forme de învățămînt: Istoria P.M.R., Istoria P.C.U.S., și chiar cursurile de politică curentă. Forme superioare de învățămînt politic de natură s-a interesat cadrele didactice din învățămîntul elementar și mediu ca: cercuri de economie politică, bazele marxism-leninismului și cercuri de filozofie se organizează mai puțin și aproape numai în orașele mari.

O lipsă a organelor sindicale în ce privește organizarea învățămîntului politic constă în faptul că acestea n-au controlat pe parcurs desfășurarea sedințelor de cercetări și urmărit îndreptarea lipsurilor ce s-au ivit în organizare și frecvență. În pregătirea propagandștilor sau în desfășurarea seminarilor.

În vederea ridicării calității învățămîntului politic pentru anul școlar în curs, Prezidiul C.C. a luat din timp măsuri de îmbunătățire a organizării formelor de învățămînt și a pregătirii propagandștilor.

În continuare, tov. I. Plișchi a vorbit despre propagandă prin conferințe. O activitate deosebită în acest sens s-a desfășurat în cadrul organizațiilor sindicale din învățămîntul elementar și mediu cu prilejul semnării în 1907, precum și cu prilejul aniversării a 50 de ani de la urcarea pe tron a lui Ștefan cel Mare. În prezent organizațiile sindicale de bază din învățămînt organizează conferințe în legătură cu cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Raportorul a vorbit, apoi, despre simpozionul, expunerile literare și științifice organizate în instituțiile de învățămînt, artă și poligrafice.

După ce a arătat rolul gazetelor de perete în generalizarea experienței învățămîntului și a ocupat de activitatea cluburilor și colturilor roșii. În cadrul comitetelor sindicale raionale, ai comitetelor de instituție și întreprinderi, membrii sindicatului nostru dispun de 16 cluburi și 70 colturi roșii. Pentru oamenii de artă și în curs de amenajare Casa Artiștilor din București. Colțul roșu al Filarmonei „George Enescu”, colțul roșu al Combinatului poligrafic Casa Șteintei, al Teatrului din Constanța, desfășoară o activitate susținută, organizînd cursuri profesionale și politice, cursuri de muzică și balet cu copiii salariaților, cursuri de limbi străine.

În cadrul organizațiilor sindicale din învățămînt activitatea la colturile roșii se desfășoară de obicei în școlile medii, pedagogice și într-un mare număr de școli de 7 ani, concentrîndu-se în conferințe de propagandă pedagogică în rîndul părinților, în popularizarea învățărilor și profesorilor fruntași și în diferite acțiuni legate de schimbul de experiență între cadrele didactice. În acest sens o activitate deosebită o au colturile roșii ale comitetelor sindicale raionale din Craiova, Turda, Sibiu, Rm. Vilcea, de la hecul nr. 8 Timișoara etc.

Nu pretindem, însă, colturile roșii au o activitate corespunzătoare. Sînt și cazuri cînd activitatea colturilor roșii a fost fie inexistentă, fie atât de nesemnificativă în unele instituții, încît respectivele li s-a dat altă destinație.

Raportorul s-a referit și la activitatea bibliotecilor sindicale. În ultima vreme, bibliotecile sindicale au fost înzestrate cu un număr bogat de volume, cu un conținut variat, în funcție de cerințele cititorilor și de specificul muncii din instituțiile și întreprinderile respective. În aceste condiții, bibliotecile devin din ce în ce mai frecventate de cititori. Astfel, biblioteca Radiodifuziunii numără astăzi peste 20.000 volume cu o aflivență de 300 cititori lunar, biblioteca Combinatului „Casa Șteintei”

numără 17.000 volume cu peste 1240 cititori.

În lângă majoritatea comitetelor sindicale raionale din învățămînt funcționează bibliotecile sindicale cu un fond de cărți de peste 500.000 volume pe întreaga țară, numărînd anual 45.000 cititori. Avînd în vedere faptul că aceste biblioteci din reședințele de raioane sînt mai puțin accesibile cadrelor didactice din mediul sătesc, multe comitete sindicale raionale, ca cele din Craiova, Vaslui, Birlad, Fălcium, Focșani, Galați, Bacău, organizează biblioteci mobile, pe care le deplasează din școală în școală la dispoziția organizațiilor sindicale.

E laudabilă tendința unor membri de sindicat din învățămînt din raioanele Vișeu, Climpeni, Vrancea, Tulcea etc. de a-și forma biblioteci personale. Ei au solicitat în acest scop sprijinul Comitetului Central al Sindicatului, care le-a înlesnit procurarea cărților, acordîndu-le pentru aceasta împrumuturi plătibile în rate.

Deși, în general, s-au făcut progrese mari în activitatea bibliotecilor, există, totuși, comitete de instituție care dădovesc o totală nepăsare în organizarea muncii cu cartea, de pildă, comitetul de instituție de la Opera din București și cel al Teatrului Național din Cluj.

Referindu-se la activitatea cercurilor artistice de amatori putem arăta că, dacă în ultimii ani activitatea echipelor artistice din învățămînt a înflorit, anunțarea primului concurs pe ramură a avut ca rezultat înviorarea activității formațiilor artistice de amatori în cea mai mare parte a raioanelor. Astfel, în aproape 50 la sută din raioanele țării există în prezent un număr de 175 echipe de teatru, 124 coruri, 72 echipe de dansuri rominești, germane și maghiare, 34 brîgăzi artistice de gaștă care au și participat la concursuri la fața raională.

Creșterea muncii artistice a făcut posibilă participarea la concursurile echipei artistice organizat în cîntecul de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului, multe din echipe fiind premiate pe locurile I și II în fața orașenilor și raională.

Activitatea echipelor artistice de amatori, unul din mijloacele importante de culturalizare a maselor trebuie necomunitar îmbunătățită atît în alegerea repertoriului cit și în ceea ce privește nivelul artistic al interpretării. Repertoriul echipelor noastre artistice trebuie să ogîndească realizările marșale ale regimului nostru, viața nouă care pulsează în patria noastră, faptele pituldoare ale oamenilor muncii, dragostea poporului față de patrie și față de partid.

Tovarășul Plișchi a vorbit, în continuare, despre organizarea excursiilor. Pentru oamenii muncii din învățămînt s-au cheltuit în acest scop în anul 1956 37.000 lei, iar în anul 1957 suma de peste 70.000 lei.

În vara acestui an, peste zece mii de cadre didactice din învățămîntul elementar și mediu au participat la excursii pe plan raional, regional sau republican. Dintre acestea, un număr de 2900 cadre didactice au petrecut timp de 5 zile în Capitala țării, vizînd principalele întreprinderi și monumente de cultură.

În legătură cu această activitate, care reprezintă în același timp singular aspect generalizat al activității sportive în rîndurile membrilor noștri de sindicat, socotim că, deși a existat o preocupare specială din partea conducerii sindicatului, totuși Prezidiul C.C. nu a făcut tot ce se putea face pentru a determina organele sindicale să antreneze în excursii un număr cît mai mare de cadre didactice.

Nu toate organele sindicale acordă sprijinul necesar colectivelor sportive pentru mobilizarea membrilor de sindicat la competițiile sportive cu caracter de masă. Mai avem și astăzi comitete sindicale care tratează cu superficialitate activitatea sportivă de masă.

Dir analiza succință a activității culturale din învățămîntul elementar și mediu, organele sindicale de pun eforturi pentru organizarea unei vieți culturale-educative care să ducă la creșterea nivelului ideologic-politic și cultural al membrilor de sindicat. Cu toate acestea, nu este mai puțin adevărat că așa cum a fost dusă în totalitate la muncă culturală, ea nu a răspuns tuturor necesităților culturale ale membrilor de sindicat și nici n-a satisfăcut în întregime cerințele educației comuniste în rîndurile acestora. Aceasta, în primul rînd din cauza deficiențelor care

mai există în îndrumarea organelor sindicale de către Prezidiul C.C. al S.M.I.C. care poartă în această direcție o mare răspundere.

Ce de dînti problemă care se ridică în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii este aceea a salarizării.

În învățămînt, în urma aplicării H.C.M. 387/1956, privind salariile cadrelor didactice, s-a ajutat la o creștere de 46,84 la sută față de salariile din 1951, condițiile materiale ale acestora îmbunătățindu-se simțitor. Din diferite deficiențe, care aparțin în special unor organe locale-plata salariilor cadrelor didactice, cu excepția celor din mediul orașenesc, se face însă cu înțrzieri. Organele sindicale au intervenit în nenumărate rînduri, determinînd organele locale de stat să achite salariile la timp. Totuși, mai sînt staturii populației comunale care, în prezent plătește salariile cu mai înțrzieri, ca de pildă, cele din comunele Hîrșești, Merlogiu, Ciobani, regiunea Pitești.

Referindu-se la măsurile pentru îmbunătățirea sistemului de salarizare și normare a muncii în întreprinderile poligrafice, raportorul constată că s-a obținut o creștere a câștigurilor medii și o îmbunătățire a normarii muncii. Prin noua rețea de salarizare, 80 la sută din câștigul muncitorilor este asigurat prin salariul tarifar, iar restul de 20 la sută prin premii și alte sporuri.

O alta problemă care se ridică foarte acut în legătură cu condițiile de muncă și de trai ale membrilor noștri de sindicat, este aceea a asigurării locuințelor în special pentru cadrele didactice de la orașe și sate. Comite.ete sindicale împreună cu secțiile de învățămînt, au reușit să achite locuințe corespunzătoare pentru multe cadre didactice și în special pentru cadrele nou numite în învățămînt. S-au remarcat în munca de pusă în această direcție, organele sindicale din raioanele Brăila, Orșova, Gheorgheni, orașul Timișoara etc.

Începînd cu anul acesta, potrivit Decretului 261, personalul didactic și de conducere din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic, are dreptul la un concediu anual de odihnă plătit, egal cu durata vacanței școlare de vară. Prezidiul C.C. și comitetele sindicale raionale au vegheat la aplicarea întocmai a decretului și se poate arăta că marea majoritate a cadrelor didactice au beneficiat de acest concediu, iar cei care din diferite cauze nu și-au completat concediul în timpul vacanței de vară, și-i vor completa în vacanțele de iarnă și primăvară.

Totuși, mai sînt organe raionale și comunale ale puterii de stat care n-au respectat decretul cu privire la durata concediilor cadrelor didactice. În comuna Neorau, raionul Alexandria și în comuna Hotarele, raionul Oltenia, în raionul Giurgiu, regiunea București și în raionul Roman, regiunea Bacău, comitetele educative ale sînturilor populare respective au acordat cadrelor didactice concediu cu o durată de numai o luna de zile.

Raportorul expune, apoi, greutățile și deficiențele în ce privește respectarea timpului legal de muncă al cadrelor didactice și al muncitorilor din teatre.

În continuare, tov. Plișchi a vorbit despre unele probleme privind contractele de muncă, protecția muncii, cantine, asistența sanitară, asigurările sociale.

Aprovincia organelor didactice cu lemne de foc se face în mod satisfăcător acolo unde acestea sînt asigurate de întreprinderile de combustibil. În celelalte situații, în care aprovizionările se fac prin stîrșiturile populare comunale (oceaile silvice), cadrele didactice ramin neaprovizionate, deoarece li se repartizează lemne sau crengi de proastă calitate și la distanțe mari, pe care acestea sînt nevoite să le refuze, sau nu li se repartizează de loc. Ca exemple se poate arăta în perioada de iarnă, în regiunile Reginii, Toplița, Regiunea Autonomă Maghiară și multe comune din raionul Jurdă-Ciuj. Organele noastre sindicale au intervenit deseori pentru a rezolva aceste greutăți, însă nu în toate cazurile rezultatele au fost cele așteptate.

În bugetul de asigurări sociale pe perioada 1 ianuarie-31 august 1957, pentru ajutoare de boală, accident și indemnizații T.B.C. s-a prevăzut a se cheltui suma de 21.129.000 lei și s-a cheltuit suma de 25.243.041 lei, adică cu o depășire de 4.114.041 lei față de prevederi. Una din cauzele acestei depășiri este faptul că nu s-au cheltuit just și în întregime sumele prevăzute la capitolul „prevenire îmbolnăvirilor” și „restanța și înțrzieră sănătății la locul de muncă”.

Un sector important al acțiunilor sociale este și acela al sprijinirii creșterii și câmnelor. În prezent, pentru copiii salariaților din sindicatul nostru există un număr de 36 câmpine și creșe. La sfîrșitul anului, numărul lor va crește cu două unități, în urma construirii și amenajării cîmpanului întreprinderii poligrafice nr. 1 din București.

Tot pentru a veni în ajutorul membrilor noștri de sindicat în acest an au luat ființă 21 case de ajutor reciproc, cărora li s-au acordat fonduri de rulment în valoare de 69.000 lei.

Pentru sprijinirea activității culturale-sportive din unitățile noastre s-a acordat din bugetul de asigurări sociale un fond de 3.829.000 lei.

Realizările pe linia muncii culturale și sociale, arînd unele greutăți în acest domeniu și modul în care crede că trebuie înlăturate.

Deși colaborarea dintre M.I.C. și C.C. ale S.M.I.C. s-a îmbunătățit, există totuși tendința de burocratism în rezolvarea operativă a multor probleme de interes comun. Socotim că, de pildă, neaplicarea în sectorul artă a sistemului îmbunătățit de salarizare se datorește și faptului că Direcția organizării muncii din minister nu s-a străduit pentru ca să îndeplinească această sarcină menită să ducă la creșterea bunei stări materiale a oamenilor muncii din sectorul artă.

Sarcinile mari și însemnate pe care partidul le-a pus în fața sindicatului nostru, ne cer să mobilizăm toate eforturile organelor sindicale și ale membrilor noștri de sindicat pentru îmbunătățirea activității culturale-educative și sociale în rîndurile acestora.

Discuții

Teofil Vescan

prof. la Universitatea din Iași

As vrea să mă ocup de două chestiuni. Prima este în legătură cu o deficiență a raportului, și anume, lipsa analizei cauzelor pentru care mai există neajunsuri în ce privește sprijinirea de către sindicat a ridicării nivelului ideologic al cadrelor didactice.

Cred că o cauză a acestor neajunsuri este și faptul că un timp îndelungat sindicatul s-a mulțumit să organizeze pentru cadrele didactice forme prea simple de învățămînt politic.

Dacă la început era normal să ne rezumăm la unele forme simple, pentru a crește numărul celor care aveau noțiuni despre bazele marxism-leninismului, ale materialismului dialectic și istoric, mai tîrziu s-a simțit nevoia unor forme de învățămînt politic mai cuprinzătoare, care să dea răspunsul problemelor concrete ridicate în opera de construire a socialismului în patria noastră.

Pentru a înlătura deficiențele menționate nu există decît un singur remediu și anume: sprijinirea și popularizarea inițiativelor de jos din instituții, din organizațiile sindicale pentru ca formele de învățămînt politic pe care le pot organiza acestea nu pot fi stabilite prin directive valabile pentru toată țara, pentru toate condițiile.

Anul acesta, de pildă, pentru fizicienii și chimiștii din învățămîntul superior din Iași am organizat un curs de studiu la care se prezintă periodic referate pregătite amanunțit de specialiști. Aceste referate, prin problema de bază din fizică, învîndu-se asupra laturilor lor ideologice. Referatele sînt prezentate sub formă de teză după care la o sesiune ulterioară se organizează dezbateri.

În continuare, vorbitorul a ridicat probleme privind organizarea agitației vizuale și probleme legate de asigurarea stabilității cadrelor didactice în învățămîntul superior.

Ion Florea

președintele comitetului de întreprinderi al Combinatului Poligrafic Casa Șteintei - București

După ce analizează problemele aplicării sistemului nou de salarizare, la Combinatul Poligrafic Casa Șteintei „I. V. Stalin”, tov. Florea spune: În munca de educație, comitetul de întreprinderi a organizat o serie de conferințe, în special cu privire la muncă și atitudinea unor tineri mai lasă mult de dorit. S-au organizat și unele conferințe tehnice, dar puține. Nu s-a colaborat cu S.R.S.C. aproape deloc, de cît în 1957, cînd s-au cerut conferințe cu caracter educativ și cu alte subiecte. S-a folosit gazeta de perete și stația de radio-amplificator.

În privința educației, în special în problema tineretului, este necesar un club. Combinatul Poligrafic Casa Șteintei, așa cum a fost el construit, este o minidreptare oarecum, dar existența unui club pentru muncitorii tipografici și pentru ceilalți lucrători din presă este o lipsă serioasă. E adevărat că noi avem un colț roșu, pe care-l folosim și pentru reparațiile corului, avem bibliotecă etc., dar nu avem o sală de club unde să putem organiza manifestații pentru tineret.

Comitetul de întreprinderi al C.P.C.S. a avut unele realizări pe linie artistică de amatori. De pildă, la concursul în cîntec Festivalului am ocupat locul I pe raion. S-a pus în scenă un spectacol de estradă numit cu artiști amatori din întreprinderi. Există o brigadă de teatru și echipă de dansuri, dar nu avem echipament. După cinci ani de existență, corul Combinatului nu are costume. Este necesar să se analizeze împreună cu conducerea Combinatului și cu sprijinul Comitetului Central, dacă nu există posibilități să fim ajutați în obținerea acestor costume, atît pentru echipa de cor cît și pentru cea de dansuri.

În continuare, vorbitorul a analizat cîteva probleme ale activității sportive și sociale, arînd unele greutăți în acest domeniu și modul în care crede că trebuie înlăturate.

Elena Gherdan

învățătoare - Oradea

Referindu-se la ridicarea nivelului politic, ideologic și cultural al cadrelor didactice, vorbitoarea a spus: Noi am făcut o propunere în ceea ce privește îmbunătățirea formelor de învățămînt la Oradea și anume să se organizeze lecții-conferințe pe cercuri,

cu lectori bine pregătiți, și cu bibliotecile legate de munca noastră. De exemplu, la școala medie de fete nr. 2, s-au dat unele subiecte ca: educația comunistă a elevilor în lumina învățămîntelor marxism-leninismului, situația internațională, munca partidului nostru pentru ridicarea nivelului educației elevilor în școala și alte subiecte de această natură.

Gasesc că în felul acesta vom izbuti să cuprîndem în cercurile noastre cel puțin 90% din cadrele didactice.

Consider că este o lipsă foarte mare a Prezidiului Comitetului nostru Central că nu a analizat mai amănunțit faptele care au făcut ca dintre cadrele didactice, în unele raioane și orașe, să frecventeze sub 50% formele de învățămînt politic. Ar trebui de asemenea ca Prezidiul să găsească o formă de ridicare a nivelului cadrelor didactice din satele cu școli mici. Vorbitorul a ridicat apoi o serie de probleme legate de stabilitatea cadrelor didactice, calificarea și condițiile lor de trai.

Elena Sereda

actriță la Teatrul Național - București

Vol ridica cîteva probleme care privesc actorii din întreaga țară. Prima dintre ele se referă la ridicarea măiestriei profesionale și a nivelului de cultură generală al actorilor prin participarea la spectacolele teatrale. Soțot că este cazul ca să se reglementeze problema accesului liber al actorilor la spectacolele teatrale. Acum cîtiva ani se organiza o astfel de spectacole de marți pentru actorii, presa și diferite organe culturale, sindicale etc. Aceste spectacole erau deosebit de instructive, datorită mai ales criticilor deschise care le urmau.

A doua chestiune, pe care o supun atenției C.C. este aceea privitoare la excursii. Teatrul C.C.S. este pe cale de a organiza o croazieră pe Marea Neagră. Jumătate din cheltuieli vor fi suportate de către salariații iar cealaltă jumătate de instituție. Dacă Teatrul C.C.S. reușește să facă această pentru actorii lui, de ce n-ar reuși și celelalte teatre?

În ce privește condițiile de muncă și de viață ale muncitorilor din artă, tov. Sereda a ridicat problema îmbunătățirii deservirii la cantine, problema deplasării și problema respectării contractelor pe care cinematograful le încheie cu diferiți actori.

ÎNCEMNĂRI LOGRAFICE

În cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice” a apărut: „TRAGEDIA OPTIMISĂ”

Lectura unei piese de teatru te captivează într-o măsură mult mai mică decît spectacolul realizat pe baza ei. Uneori, o găsim chiar în perioada de urmărirea, dar exclusiv rostirii lui de către actori, în cadrul indicat, cu recuzita adevărată. „Tragedia optimistă” a scriitorului sovietic Veselov Vișnevski face excepție. De la primele pagini devii tu însuși interpret presunător, îți apare via în fața ochilor ca drăgul întîmpinător, te întregi în atmosfera desfășurării acțiunii, participi cu tot sufletul, cu toate simțurile încordate, în teribila înfruntare de forțe. Nu mai e o lectură, ci trăirea intensă a unor întîmplări cu adînc semnificație pentru înțelegerea unei epoci și a unui eveniment crucial.

Este vorba de un episod dramatic, petrecut în perioada de urmărirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, undeva, într-un port din Marea Baltică. Piesa e dominată de personalitatea puternică, neobișnuită, a lui Ludo și o lectură în condiții optime, se conturează fără ținută de îngelare, ca un om dintr-o bucată, energic, capabil de a justifica încrederea celor ce au trimis-o aici într-o misiune grea și plină de primejdii, încrederea lui în propria misiune, de la primul contact, că am sesizat în întregime portretul moral al acestei jemeși, că o cunoaștem bine. Dar cîte tablouri noi vom adăuga tabloului scrisorilor!

Acesta jemeși este un comisar bolșevic venit cu misiunea de a schimba situația existentă pe unul din vasele Flotei Marii Baltice. Marinarii se aflau constituiți într-un așa numit „detasament liber anarho-revoluționar”, ce nu recunoștea nici o altă conducere decît u dobitoasei sale „capeteni” și are ostil ordinare instaurate de puterea sovietică. Lurea jemeși-comisar este pentru marinari un adevărat drăgul. Prima manifestație a crezului lor anarhic — o tentativă de viol. Reprimind — printr-un glonț jemeși-comisar reușește să-și facă simțita jemeșii intențiile, promițîndu-le libertățile. Asemenea „Arhiepiscopului s-au convins că nu au de-a face cu o „muieră”, ci cu un comisar roșu. Acest lucru li înțeleg cu toții. Și „capeteni” anarhizării și oțelului ce comanda totul și — spre bucuria lor — cei cîțiva comușiști se se află printre marinari. Așa a tot începutul. A trebuit ca jemeși acesta să-și folosească toată gama resurselor ei morale, să-și fie abilită, să parîndu-se un tenaciat și rebădare în urma oamenilor, să-și răscosească conștiința, să-și deosebească pe dușmanii învețerați de cei ce puteau deveni ulții Revoluției și să-și demaște cu toată puterea.

Crearea „primului regiment naușit”, alcătuit din grupul foștilor anarhizști, este înaintarea muncii necesite, pline de abnegație, de talent, a comisarului. Ai senzația că toți au renascut, că viața lor are acum un scop bine precizat, o țintă. Regimentul nu pregăt să sargosească, chiar pe uscat,

A C T I U N I in întîmpinarea Congresului

În vederea împlinirii celei de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din învățămînt și Cultură, planul de activitate stabilite următoarele obiective:

1. C.C. al S.M.I.C. va mobiliza și apără organele sindicale din învățămînt și cultură în vederea realizării angajamentelor luate în cîntecul celei de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, aniversare care constituie un minunat prilej de manifestație a prieteniei cu Uniunea Sovietică.

2. Una din preocupările de seamă ale tuturor organelor sindicale va trebui să constituie ridicarea calității procesului instructiv-educativ, a măiestriei artistice și a nivelului tehnic al producției culturale instructivă. În cîntecul celei de al IV-lea Congres al Sindicatului, organele sindicale din învățămînt vor mobiliza cadrele didactice pentru ridicarea calității lecțiilor la un nivel cît mai înalt. Îndeplinirea acestor sarcini necesită înțelegerea tuturor condițiilor necesare realizării unor învățămînt de calitate.

Organele sindicale au datorita de a înlătura formele schimbului de experiență pentru cunoașterea și popularizarea metodei pedagogice în fațale și a celor mai bune metode folosite de muncitorii fruntași din artă și poligrafie în producție.

Organele sindicale din învățămînt vor sprijini conducerea administrativă a cadrelor didactice în aplicarea tehnicilor învățămîntului. În acest scop este vor stabili legături cu comitetele de întreprinderi din ramurile productive pentru a obține sprijinul acestora în vederea asigurării bazei materiale necesare (cantine, unelte etc.) necesare desfășurării muncii practice în ateliere.

Organele sindicale au datorita de a mobiliza membrii de sindicat necalificați pentru a se înscrie la facultățile și instituțiile de învățămînt superior, cursuri fără frecvență, în vederea ridicării calificării lor profesionale. Împreună cu conducerea administrativă vor lua măsuri pentru a asigura condițiile necesare unei bune pregătiri (timp de studiu și material bibliografic) pentru prezentarea lor cu succes la examene.

Comitetele sindicale orășenesti ale muncitorilor din artă din orașele Cluj, Iași, Timișoara precum și comitetele de instituție din instituțiile de artă din București vor organiza adunări în care vor fi prezentate de către maeștrii ai artei și tehnicieni care au vizitat U.R.S.S., conferințe urmate de dezbateri privind calitatea produselor artistice, utilizarea justă a forțelor activității, realizarea repertoriului sta, gînd și extinderea metodelor înaintate de muncă ale cadrelor tehnice.

Organele sindicale din sectorul poligrafic și cel industrial vor organiza în care vor fi prezentate de către maeștrii ai artei și tehnicieni care au vizitat U.R.S.S., conferințe urmate de dezbateri privind calitatea produselor artistice, utilizarea justă a forțelor activității, realizarea repertoriului sta, gînd și extinderea metodelor înaintate de muncă ale cadrelor tehnice.

Organele sindicale din sectorul poligrafic și cel industrial vor organiza în care vor fi prezentate de către maeștrii ai artei și tehnicieni care au vizitat U.R.S.S., conferințe urmate de dezbateri privind calitatea produselor artistice, utilizarea justă a forțelor activității, realizarea repertoriului sta, gînd și extinderea metodelor înaintate de muncă ale cadrelor tehnice.

Organele sindicale vor organiza în care vor fi prezentate de către maeștrii ai artei și tehnicieni care au vizitat U.R.S.S., conferințe urmate de dezbateri privind calitatea produselor artistice, utilizarea justă a forțelor activității, realizarea repertoriului sta, gînd și extinderea metodelor înaintate de muncă ale cadrelor tehnice.

Vizitînd librăriile

Dvor lei zilele acestea, în cadrul „Lunii prieteniei romîno-sovietice”, un mare număr de cărți deosebite au fost traduse din scrierilor ruși și sovietici și din literatura contemporană.

În cadrul operelor complete ale marilor scriitori vor citi volumul al GORE și al 7-lea din opera lui GORE, cuprinzînd lucrări scrise în perioada 1900-1907, printre care cităm: „Cîntecul vînturilor furtive”, „Omul”, „Legenda lui Maiko”, „Orchestra diavolului galben”, romanul „Mama CHEOV îmbrănechăzută unele schile și povești” scrise între anii 1907-1908, cîntecul cunoscută lipe „Stepa”, „Criza de nervi”, „Kastanka” și „Băieții”. Un roman al lui N. DUBOV, intitulat „Orlanu” — un „Poem pedagogic” în miniatură ridică o problemă interesantă: ducerea copiilor orfanți și vagabonzi.

Mai notăm volumul de amintiri din timpul întemeierii P.M.R. scris de BARUSKIN, unul din colaboratorii lui LENIN. Sectorul de critică și estetică literară și științifică se îmbogățește cu un volum de „Articole alese” de SEROV și un volum de CHEOV — „Dreptate muncii”. Un volum de G. O. PRESCU vorbesc de vechile monumente de artă rusă. Încînd și observările asupra artii moderne. Un capt, special este destinat preluării teaurului nostru artistic și istoric. Același autor este în discuție și culogerea de articole ale lui Tudor ARGHEZI, intitulată „Din drum”.

Petru VINTILA publică un ciclu de noutate „Staza maglior”. În care se relevă influența revoluțiilor rusești din 1905 și 1917 asupra țării noastre. Dacă adăugăm la toate acestea volumele apărute în ultima vreme, dintre care cităm: „Furtuna” de Ilya E.H. RENKIN, „Tragedia optimistă” de V. VISNEVSKI, „Luceafărul” de I.E. SEROV, „Gurki în amintirile contemporanilor etc., conchidem că cultura noastră împlină cu un program bogat aniversarea Marii Revoluții.

7. Organele sindicale din instituțiile de învățămînt, artă și întreprinderile poligrafice și industriale vor trebui să-și îmbunătățească munca de educație comunistă în rîndul membrilor de sindicat pentru creșterea combativității lor revoluționare pentru mîndirea vieții de organele și pentru ridicarea muncii sindicale la nivelul sarcinilor trasate de către Partidul nostru pentru viața a hotărîrilor partidului și guvernului.

8. În cîntecul celei de al IV-lea Congres al Sindicatului nostru, activitatea cluburilor și a colturilor roșii va fi încreștată spre popularizarea succesorilor cluburilor de regimul nostru democratic-popular, prin organizarea de simpozionuri artistice, programe literare, simpozionuri, recenzii, jurnale vorbire, expunții inspirate din lupta populară pentru construirea socialismului.

9. Organele sindicale vor acorda o atenție deosebită ridicării nivelului ideologic și politic al membrilor de sindicat, print-o mai buna organizare și desfășurare a învățămîntului politic în rîndurile acestora.

10. Formațiile artistice ale organizațiilor sindicale din învățămînt care vor participa la fața regională a primului concurs pe ramură și vor îmbogăți repertoriul și programele cu teme inspirate din lupta populară revoluționară a poporului nostru pentru nașterea și progres social.

11. Comitetele de instituție din instituțiile de învățămînt vor mobiliza membri de sindicat pentru a intensifica deplasările în uzine, fabrici, centre muncitorești și sectoriale agricole, unde vor prezenta spectacole la căror conținut să reflecte preocupările și așteptările poporului nostru muncitor în construirea socialismului.

12. În cîntecul celei de al IV-lea Congres al S.M.I.C. țării vor depinde în București clubul sindicatului muncitorilor din poligrafie, edituri și C.L.D.C. țării și casa învățătorilor din orașul Focșani.

13. Comitetele de instituție de la Teatrul Național din București, Teatrul de Operă și Balet al R.P. Teatrul Național din Craiova, Radio precum și Comitetele sindicale orașenesti Cluj, Iași și Timișoara, vor organiza în cîntecul celei de al

IN CAILELARIIE DUPA CURSURI

E sears, dupa ultima ora de curs, in cancelaria scolii medii nr. 3 din raionul Grivita rosia din Bucuresti, retrasi la un capat de masa, un grup de profesori discuta intre ei. E colectivul profesorilor de limba romana. Experienta anilor anterioari le-a aratat ca problema imbogatirii vocabularului este dintre cele mai importante si ea trebuie luata in calcul de la inceputul anului, pentru a se lua din timp acele masuri prin care sa se asigure imbunatatirea exprimarii in scris si oral a elevilor. Discutiile porneste de la problema metodelor ce trebuie folosite in predarea lecturilor de literatura. Intrebarea ce se pune este urmatoarea: cind trebuie explicate cuvintele necunoscute din textul ce urmeaza a fi studiat? Inainte de citirea expresiv a textului, in timpul lecturii acestuia, sau la sfirsit?

Explicarea termenilor necunoscuti pe parcursul citirii expresive — este de parere prof. Marin Toma — nu este recomandabila, deoarece intreruperile, ablandirea atentiei elevilor de la desfasurarea subiectului opere, golest lectura de continutul ei emotional. Explicarea cuvintelor noi trebuie facuta inainte sau dupa lectura. Pentru a usura elevilor intelegerea unui text literar noi, profesorul Toma foloseste un procedeu care, fiind experimentat de dinsul la clasele a VIII-a, s-a dovedit a fi bun: in orele de gramatica, premergatoare unei anumite lectii de literatura, profesorul da exercitii si teme pentru acasa, in care introduce si explica termenii noi pe care elevii li vor intalni ulterior la lectia de literatura. In cazul acesta se realizeaza si o economie de timp, explicarea cuvintelor necunoscute nemaiifiind necesara in cadrul orelor de literatura.

Procedul este fara indoiala bun si poate fi folosit cu succes, in special la clasele mari, ai celor elevi au un vocabular mai bogat. In cazul cind textul literar ce urmeaza a fi citit contine insa prea multi termeni necunoscuti, acest procedeu trebuie evitat, pentru a nu transforma, prin exces, ora de gramatica in ora de dezvoltare a vorbirii. La clasele mai mici — cum arata profesoara Maria Romascanu — unde elevii, avind un vocabular incardat, intinlesc adesea in textele literare studiate numeroase cuvinte noi, explicarea acestora (ca foarte putine exceptii) nu poate fi facuta decit in cadrul orelor de lectura literara.

In ce moment al lecturii trebuie facuta, insa, explicarea termenilor necunoscuti? Explicarea inaintea lecturii expresive are doua dezavantaje: pe de o parte, profesorul nu poate anticipa decit cu aproximatie lista cuvintelor necunoscute din textul respectiv, iar pe de alta parte, prin explicarea anticipata se elimina interesul pe care intrinsecul cuvintelor noi il provoaca la elevi. La acestea — asa cum completeaza tov. Angela Cretu — se adauga faptul ca explicarea cuvintelor inainte de citirea expresivă, prin climatul pe care-l creeaza, nu constituie un punct de plecare prea fericit pentru receptarea emotionala a unui text literar.

Explicarea cuvintelor — este de parere tov. Romascanu — trebuie facuta, in principal, dupa lectura textului. Profesorul trebuie sa citeasca rar, astfel incat elevii sa-si poata nota prin sublinierea cuvintelor pe care nu le cunosc. La sfirsit, elevii pun intrebari. Explicarea termenilor necunoscuti trebuie facuta, pe cit posibil, prin antrenarea celorlalti elevi. Numai in cazul cind elevii nu pot lamuri in mod satisfactor sensul unui cuvint, profesorul intervine cu explicatii suplimentare. Unele cuvinte (mai greu de reținut sau cu prezinta dificultati de graficare sau pronuntare) sint explicate la tabla si trecute apoi de elevi in cartea de cuvinte.

Nu trebuie sa pierdem din vedere insa — observa profesorul Teofil Cucu — faptul ca valoarea semantica a unui cuvint este determinata de constructia verbală in care acesta intra. De aceea este necesar sa explicăm cuvintele in context și nu luate izolat.

Explicarea cuvintelor după lectura textului nu este, bineînțeles, singurul procedeu ce poate fi folosit. Profesoara Romascanu arata ca in anumite cazuri, de pilda cind intelegerea desfasurarii actiunii unei opere epice este determinata de cunoasterea unui numar redus de termeni noi intrinseci pe parcurs — se impune ca explicarea acestora sa se faca chiar in timpul citirii expresive.

Este adevarat ca realizarea a motiei estetice implica ca element absolut necesar, intelegerea continutului opere respective. Patrunderea sensurilor adinci ale unei opere de arta amplifica, da trancie sentimentului pe care-l incercăm in contact cu opera respectivă. Or, misiunea profesorului de limba romana tocmai aceasta este: ca, ajutandu-i pe elevi — sa-si apropie semnificatiile operei literare, sa-i conducă spre emotia estetică. Sint insa cazuri — asa cum arata tov. varșă profesora Alexandra Comisel — cind acest scop nu poate fi realizat in cadrul lecturii fara explicarea prealabilă a termenilor necunoscuti. Tovarășii Comisel a adus in discutie, spre exemplificare, poezia „Concertul in luna” de G. Cosbuc. Inainte de a trece la lectura expresivă a acestui text, se impune sa dam elevilor lamuriri (eventual insotite de desene la tabla) asupra feurilor instrumente (flaut, nai, contrabas etc.) al caror nume autorul li foloseste pentru a ineca timbrul particular al glasului diferentelor pasări.

Discutiile cu privire la acest prim

punct al problemei par a fi inchelate. Intrebarea pusă la inceput insa persista: cind trebuie sa explicăm totuși cuvintele necunoscute dintr-un text? Inainte, pe parcurs, sau dupa lectura expresivă a operei literare? Concluzia la care ajung profesorii de limba romana de la scoala medie nr. 3 este ca atat momentul explicării cuvintelor cit și procedeele folosite in aceasta depind pe de o parte de natura dificultatilor pe care le ridică termenii necunoscuti din textul respectiv, iar pe de alta parte de nivelul clasei la care se predă. Rămine, asadar, ca profesorul, cunoscind varietatea procedurilor sa stabilească, in functie de text și de clasă, care este procedul cel mai potrivit.

Un alt mijloc de imbogatire a vocabularului elevilor — arata prof. Cucu — il constituie discutia cu elevii pe această temă. Este bine ca profesorul de limba romana să-i obișnuiască pe elevi să-si noteze atit termenii intrinseci in lecturile particulare și citirea presei, cit și in discutia din familie sau cu prietenii mai vintnici — termenii ce vor fi explicati apoi de profesor la inceputul fiecărei lectii sau in orele de consultatii.

Pentru corectarea greselilor de ortografie (in cuvinte ca sculptor, dușman, atmosferă, absent, prieten — pe care unii elevi le pronunță: sculptor, dușman, admosfera, apsent, preten) trebuie să folosim scrierea corectă a cuvintelor pe tabla și in caiete, insotite de exercitii de pronunțare cu elevii care prezintă deficiente in pronunțarea grupului de sunete respectiv.

In incheiere, profesorii de limba romana de la scoala medie nr. 3 au subliniat o idee — ce-si face loc tot mai mult printre cadrele noastre didactice — și anume aceea a necesității ca toti profesorii — indiferent de obiectul pe care-l predau — să-si dea concursul la imbogatirea vocabularului elevilor, la formarea unor deprinderi de exprimare corectă, prin explicarea termenilor mai des intrinseci in cadrul disciplinelor respective, prin grija pentru corectitudinea exprimării proprii și corectarea greselilor de exprimare in scris și oral ale elevilor, prin sesizarea profesorilor de limba romana asupra greselilor grave pe care le înfinesc in lucrările scrise ale unor elevi.

I. AXENTE

Tinere talente

Pe strada dr. Sion nr. 2 din Bucuresti, in sala Kandleru, s-a deschis săptămîna trecută expoziția elevilor școlii medii de arte plastice.

Initiatorii realizării tinere, îndrăznețe și promițătoare vor fi în fine această expoziție tablouri lucrate cu meșteșug și cu migală în ulei, tuș, creion, ca și lucrări de sculptură semnate de Avramescu Aurelia, Harian Cornelia, Răducanu Teodor, Teodorescu Iosif și mulți alți elevi ai școlii.

Cu toate scările inerte oricărui început, elevii dovedesc aptitudinile imbucurătoare in combinarea uleiurilor, in minuirea creionului și in estompare pentru a da formă fie unui peisaj, fie unui portret.

Impresionează cu deosebire tablourile: „Panoramă”, de Acasandrei Aurel; „Vas cu flori”, de Avramescu Aurelia; „Stradă”, de Sileanu Ștefan; „Trg.” de Deac Ion etc.

Numeroși vizitatori frecventează expoziția, reținind o seamă de tablouri și așternînd in caietul de impresii al expoziției cuvinte calde, de laudă.

In fotografiile SUS: Desen, de Brațianov Eugen. STINGA: Desen, de Kim Han Jong.

Visuri scrisori prietenii

(Urmare din pag. 1)

gru la hectar, in Intovărgirea din care fac parte...

Au pornit apoi să se încruceșeze pe drumul dintre București și Kosișo micile daruri și amintiri. Inții, cravatele pionieresti! După aceea, insignele — cea a pionierilor romini și cea impodobilă cu portretul lui Lenin, pe care Ștefan o poartă, mîndru, la batonier. A sosit un album cu descrierea Kremlinului. A plecat un altul cu frumusețile Bucureștilor. Vera s-ar simți acum ca acasă in muzele și parcurile bucureștine, s-ar plimba, fără să se rădăcească, pe Calea Victoriei, sau pe bulevardul Magheru. Ba ar putea și să recunoască fiecare localitate de pe ruta București—Tirnaveni, rută pe care prietenul ei a făcut o călătorie cu mașina, alături de tatăl lui, șofer. Și nici Ștefan n-ar trebui să consulte ghidul dacă ar călători cu metroul prin Moscova, dacă ar vizita expoziția unională, dacă ar face o excursie la pitorescul lac Rila.

In scrisorile ce se perindau acum de 2—3 ori pe lună, cu începutul să apară micile destinatii. Vera ar vrea să se facă inginer mecanic și materialele ei preferate sînt matematicile și limba rusă... Ștefan se va face, negreșit, constructor naval și ar vrea — după cum se știe — să studieze la Universitatea Lomonosov... Poate și Vera... Dar surorii lui Ștefan, pe care Vera le cunoaște acum bine, ar vrea ca el să învețe medicina, ca soza lui mai mare, Vera este de părere că nu ar trebui să-l asculte pe cel mai mare, dar profesoarea pe care-l ține alege trebuie să fie cea dorită de tine... Mama Verei a sulerit o operație grea; Ștefan era îngrijorat ca pentru soarta unei rude apropiate. Ștefan s-a lovit la cap cu prilejul unei băi in grajd; Vera aștepta cu sufletul la gură vesti de la prietenul ei. Cînd Ștefan a trecut la scoala medie nr. 1 și i-a scris Verei acest vechi așezămînt de cultură, care datează de aproape 280 de ani și unde a învățat cel mai mare scriitor al țării și revoluționarul Nicolae Bălcescu, al cărui nume îl poartă acum școala — Vera s-a bucurat alături de el și i-a felicitat...

In prima scrisoare a Verei sosisse și o fotografie. Atunci s-a născut „carnetul de amintiri și fotografii” al lui Ștefan, de pe a cărui primă filă își zîmbeste o fată cu obraji buclăși și cu o privire vișnioare. Prietenii eroului nostru o cunosc pe Vera. Dacă-l întrebă pe Ștefan cum e Vera, sare cologul lui, Vasile Gheorghie: „E drăguț! Arată fotografia!” Ștefan nu spune nimic, dar, roșu pînă in vîrful urechilor, scoate „carnetul” din buzunarul de deasupra inimii și i-l înține: „Poltim, convinge-te singur”.

Și prietenii Verei îl cunosc pe Ștefan. Tamara Sidorova vrea și ea să intre in correspondență cu un pionier român. De altfel, la școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu” din Capitală sînt peste 60 de elevi care intrinseci correspondență cu elevii sovietici. Silviu Oprea dintr-o VIII-a „B” s-a imprietenit cu Lubă Kosovoi din Saratov. Adrian Firmu, dintr-o V-a „B” și prietenul lui moscovit, Sasa, filatelistul mîndru, face schimb de marci. Georgea Gancea dintr-o VII-a a trimis de curînd o carte cu cîtecele noastre unei pioniere din Sevastopol.

Se leagă prietenii trancine de adolescenți, pline de duioșie și dragoste. Acum, cind oamenii sovietici se pregătesc să sărbătorească cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții, frăntimărea e mare printre elevii școlii medii nr. 1. Se slătuiesc cu profesorii ce daruri să le trimită prietenilor lor cu acest sărbătorețesc prilej. Orelle de literatura, de geografie și istorie, de limba rusă și dringînt, cînd se discută despre prietenia între popoare, devin tot mai animate. Profesorii, semăndori ai frumoseilor sentimente de prietenie și prețuire reciprocă, culeg cu bucurie binemeritata roadele muncii lor. Este cel mai trumos dar pe care-l primesc de la elevii lor cu prilejul celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Expoziție în cinstea Congresului

Prezidiul Comitetului Central al Sindicatelor Muncitorilor din Invățămînt și Cultură anunță că in cinstea celui de al IV-lea Congres al Sindicatelor se organizează la București o expoziție care să illustreze aspecte din viața și activitatea muncitorilor din învățămînt și cultură. In acest scop organizațiile sindicale de bază, comitetele de instituție, comitetele sindicale raionale și organele sînt rugate să trimită albume, fotografii, lucrări de artă, grafice, planșe, material didactic lucrat de elevi și profesori, precum și alte exponate.

Materialele pentru expoziție vor fi trimise pînă la 5 noiembrie a. c. pe adresa Clubului muncitorilor din învățămînt din București, Bulevardul 6 Martie nr. 32.

MARIA GINDACU
IONEL MIRCEA

Surprize

(Urmare din pag. 1)

clintind pe undeva — erau tot atitela semne ale noului vițel ce cucerise aceste locuri, dominate numai cu doi ani în urmă de silueta solitară a Universității. Și nu-mi părea un cartier, ci, prin multimea de blocuri și freacămlul din jur, un nou oraș ce se adăuga capitalei. Trecură doi ani.

Numai doi ani trecuseră și „marginea orașului” fusese împinsă mult departe, iar povestea cu capete, care în 1955 părea o glumă, acum, in 1957, se ridicase la rang de legendă. Jos, la poalele acestei noi așezări, dincolo de rîul Moscova, se oțără privitorul menștral complex sportiv de la Lujniki. Erau terenuri pustiți in 1955; autocamioane străbăteau no-rosiele, ducînd saci cu ciment pentru vitloarele tribune. Exerciții de același locuri, căruțoare cu înghetată alunecă acum pe asfalt, oferind zecilor de mii de spectatori „morjoine Eskimos”.

Numai cu doi ani în urmă, seara, de pe colinele lui Lenin se zărau — asemenei unor lucruri — luminilele violet-gălbui ale aparatelor de sudură. In vara lui 1957, de pe aceleași locuri au izbucnit spre înălțimi focurile de artificii ale serii de artă Festivalului Odiminaraș nu era ușor să ajungi la Lujniki. De aceea nu mică mi-a fost surpriza cînd am coborît acil din metrou, la stația nouă, „Sportivnaja”. Era, aicil, în 1955, zeci de hectare de paragină, pe care viaturile aspre ale nordului alergau slobode, dinspre steap, smulgînd mărăcini. Și aceasta a devenit legendă.

Ritmurile neobișnute ale construcției proiectează acum dol, din asemenea realități de acum doi, cinci sau zece ani, direct in legendă, cu aceeași forță, cu care — departe de centrul Moscovei — au fost, bunăoară, proiectate vechile tramvale moscovite. Cine, plimbîndu-si pașii prin Piața Roșie, își poate imagina să pînă nu de mult zăngănitul tramvaelor scopera bătaia orelor din turnul Spas-ki? Pentru noi profil al bulevardelor Moscovei, clădiri islofice care îmbătrîniseră vreme de decenți și secole — pe același loc, au fost pofite frumuseți se se retragă... Una din aceste clădiri, de pe strada Gorki, s-a mutat cu 13 metri. Alinierea s-a realizat într-un timp record: 45 de minute.

Un moscovit care ar fi tipic nu, să zicem, 40 de ani din orașul său natal, ci, să presupunem doar 10 — i-ar mai recunoaște? Revoluția și-a pus din plin pecetea asupra orașului. A trecut asupra lui, an de an, strălucirea noului epoci. I-a dat chipul acestor zile. Iar in perspectiva celor patru decenii, care din prima lor zi au adus pe lume o nouă capitală: Capitala Uniunii Sovietice. Intelegi că in primul rînd la Moscova s-a gîndit vizionarul Malekovski, spunînd:

„Imi slăvesc Patria
dar cum este azi,
asa de trei ori mai mult —
pe cea care va fi!”
— Și a spus-o cu prilejul sărbătorii primului deceniu al Marii Revoluții.

CADRELE TINERE ALE RAIONULUI

Din Bucuresti, din Iasi, din Cluj și din alte orase, din școli pedagogice și institute de învățămînt superior, un număr important de tinere cadre didactice — profesori, învățatori, educatori — au pornit și in anul acesta pînă in cele mai îndepărtate colțuri ale patriei. La 1 septembrie, cu știala caracteristică vîrstei, cu emoția primului contact cu vitloarele lor cariere, absolvenții s-au prezentat la secția de învățămînt și cultură a regiunii pentru care au fost repartizați.

Anul acesta, după cum se știe, munca de repartizare a tinerelor cadre a fost imbunătățită. Repartizarea pe regiuni și de acolo la locul de muncă a dat, la prima experiență, rezultate bune. Aceasta a dus la sporierea numărului de cadre calificate, cu o bună pregătire profesională, la o împărțire omogenă a acestora in diferite regiuni, la o judicioasă repartiere in cadrul regiunilor etc.

Acum, după mai mult de o lună de la prezentarea la posturi a noilor pedagogi, ne putem da seama in ce măsură comitetele executive ale sfaturilor populare și secțiile de învățămînt și cultură și-au dus la îndeplinire atribuțiile privitoare la asigurarea condițiilor de muncă și de trai ale tinerelor cadre didactice. Fără indoială că de felul cum vor fi priviți și îndrumați aceste tinere din primele zile va depinde in mare măsură activitatea lor vitloare.

Cel mai mare număr de absolvenți din regiunea Galați a fost repartizat in raionul Tecuci. Aici, ca și in toate raioanele din țară, trei probleme importante s-au ridicat in activitatea de început a tinerelor cadre. In primul rînd asigurarea unei lușe încadrări; in al doilea rînd, asigurarea condițiilor de trai și, in sfirsit, sprijinul metodic-didactic primit încă din prima zi de școală din partea pedagogilor cu experiență, a directorilor, a inspectorilor.

In specialitate

O problemă de mare însemnătate pentru desfasurarea in bune condiții a activității cadrelor didactice o constituie lușta lor încadrare, respectarea specialității fiecărui profesor, utilizarea tuturor posibilităților de încadrare in specialitate.

Practica a dovedit că acțiunea de repartizare și încadrare a profesorilor nu e deloc o muncă ușoară. Organele secțiilor de învățămînt și cultură, in colaborare cu organele sindicale, care au avut de rezolvat practic această problemă ani de-a rîndul, s-au convins cu prisosință de serioase eforturi pentru o cit mai judicioasă imbinare a intereselor cadrelor cu cele ale învățămîntului.

Se poate spune in acest sens că și secția de învățămînt și cultură a raionului Tecuci s-a străduit in bună măsură să rezolve in mod multumitor problema. Majoritatea celor 21 de tineri profesori încadrării anul acesta in raionul Tecuci predau in specialitate, avînd in completarea cadredre discipline înrudite cu specialitatea pentru care s-au pregătit.

Sint și cazuri, insa, in care secția de învățămînt și cultură a dat dovadă de slăbiciune in încadrarea tinerilor absolvenți, nefiind seama de specialitatea lor. Pentru a satisface, de pilda, cererea profesorilor Rozica Mihai, absolventi a Facultății de istorie din Iasi, care fusese repartizati in regiunea Bacău și care obișnuiesc să rezolve in școala Galați, secția a numit-o la școala de 7 ani din comuna Barcea. Impreună cu alt profesor cu aceeași specialitate. Și astfel tovarășii Rozica Mihai predă aci istoria și constituția, iar in completarea cadredre — iranceaza Tovarășul Toader Gheorghie, absolvent al Facultății de istorie (secția arheologie) din

văde de lipsurile constatate in încadrarea tinerelor cadre didactice din raionul Tecuci este de fapt și secția de învățămînt și cultură a regiunii Galați, care răspunde direct de încadrarea tinerilor absolvenți, dar care s-a mulțumit doar să-i trimită la raion, fără să urmărească felul cum sint aplicate instrucțiunile Ministerului învățămîntului și Culturii.

De la raion la comună și de la comună la raion

Majoritatea tinerilor învățatori și profesori din satele raionului Tecuci nu au reușit să așteie încă nici un an — după o lună de la începerea noului an școlar — cine trebuie să le plătească indemnizația de instalare la care au dreptul. Trimișii de la raion la comună și de la comună la raion, ei nu știu pe cine să mai creadă. Avînd „avantajul terenului”, adică fiind mai aproape de secție și putînd s-o viziteze mai des, tineretele cadre didactice din oraș au reușit in sfirsit, datorită insistențelor lor, să-si încaseze indemnizația de instalare. Bineînțeles nu odată cu instalarea, adică in primele zile de școală, ci abia după o lună de zile, odată cu salariul. Tot după o lună și-au încasat indemnizațiile și tineretele cadre didactice din comuna Ghidigheni. Continuă să rămîna încă nesoluționată problema pentru ceilalți tineri învățatori și profesori din comunele Barcea, Corod și Munteni, care își mai pun încă întrebari cine trebuie să le plătească...

N-ar fi rău ca secția de învățămînt și cultură a raionului Tecuci și organele sindicale să se îngrijescă de răspunsul la această întrebari. N-ar fi rău nici dacă ar aminti din cînd in cînd comitetului executiv al sfatului popular raional și despre necesitatea imbunătățirii condițiilor de cazare a tinerelor cadre didactice repartizate anul acesta in orașul și raionul Tecuci.

Sprijin metodic

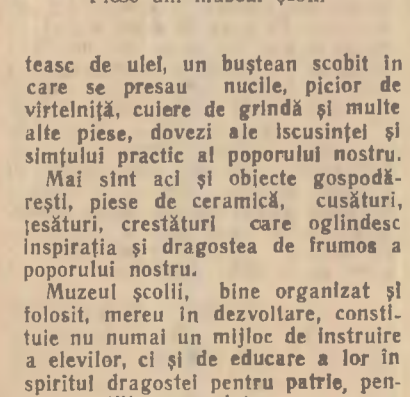
Mai mult ca oricînd, in primele zile de școală tinerii pedagogi au nevoie de o îndrumare specială, de sprijin. Pentru mulți, așa cum a fost și pentru tinăra profesoară Nadejda Decuseară, absolventă a Facultății de filologie din Iasi, intrințirea cu clasa, cu elevii a fost un examen. Fiecare clasă și fiecare elev ridică probleme deosebite pe care trebuie să le rezolve. Odată, in primele zile de școală, tinăra profesoară a intrat supărată, gata să izbucneasă in plîns, in cancelaria directorului școlii de 7 ani nr. 5 din Tecuci. In clasă un elev fusese obraznic și, pentru un moment, profesoara n-a știut ce să facă, ce să întreprindă, cum să procedeze... Supărată, necăjită pe elevi și pe si-

Muzeul școlii

Vizitarea și cercetarea atentă a gospodăriilor bătrînești, legătura strînsă cu familiile elevilor au ajutat unele școli să-țesteți să-si creeze muzee înzestrate cu material bogat și variat.

Muzeul școlii elementare din Comarnic, Valea Prahovei, spre exemplu, s-a imbogățit considerabil pe această cale. In afară de colecțiile care se găsec aici și care fac mai accesibile și mai temeinice cunoștințele legate de geografie, științele naturale, fizico-chimice, istorie, matematică un interes deosebit îl prezintă piesele etnografice, care o glîndese viața din trecut a poporului nostru, munca și arta lui.

Printre uneltele simple, rustice, se pot vedea aci un plug de lemn din cele cu care înaintășii noștri au scormonit lușile apelor și terasele munților, ca să semene porumb, un

Piese din muzeul școlii

teasc de ulei, un buștean scobit in care se presau nucile, picior de vîrtelniță, culere de grîndă și multe altele piese, dovezile ale lăscușiei și simțului practic al poporului nostru. Mai sint aci și obiecte gospodărești, piese de ceramică, cusături, țesături, creștături care oglîndesc inspiratia și dragostea de frumos a poporului nostru.

Muzeul școlii, bine organizat și folosit, meru in dezvoltare, constituie nu numai un mijloc de instruire a elevilor, ci și de educare a lor in spiritul dragostei pentru patrie, pentru creștirea poporului.

I. PETRESCU

MAREA ÎNTILNIRE

Leipzig, tradiționalul oraș al tirgurilor internaționale, al cărții și al științei, este în aceste zile cel mai mare oraș al lumii.

Mai mult de 100.000.000 de oameni din sindicatele celor cinci continente sînt prezenți la Leipzig prin delegații și observatori lor, la Congresul ce se desfășoară în marea clădire Kongress Halle. Sînt prezenți 100.000.000 de oameni aduși aici de același gînd: unitate, de aceeași naștință: de a împune pacea și o viață mai bună pe întregul glob.

Întîlnirea aceasta neobișnuită este prelucrită de desfășurarea lucrurilor cel mai mare Congres Mondial al Sindicatelor, al IV-lea în decursul celor 12 ani cîți se implinesc de cînd în Palatul Chaillot din Paris delegații din peste 50 de țări au semnat actul de naștere al Federației Sindicale Mondiale, cea mai mare organizație sindicală pe care a cunoscut-o omenirea.

Și-au dat înlînire la Leipzig membri ai sindicatelor din Europa și Australia, din America, din Asia și Africa. În afara reprezentanților organizațiilor membre ale F.S.M. sînt prezenți delegații și observatori din alte 90 de organizații neafiliate la F.S.M.

Răspunzînd chemării lansate de F.S.M. către oamenii de toate profesii, de diferite păreri politice sau afiliații sindicale, ei s-au strîns laolaltă pentru a discuta despre care comună intră satisfacerea revendicărilor economice și politice ale celor ce muncesc din oricare parte a globului. Laolaltă, cei aflați în aceste zile la Leipzig se sfătuiesc asupra felului în

care mai bine și mai cu temel pot fi și trebuie rezolvată problema unității a zeci de milioane de oameni ai lumii.

Oamenii muncii au răspuns de multe ori prin acțiunile unite neliniilor dușmanilor lor. În anul ce s-au scurs de la cel de al treilea Congres Mondial al Sindicatelor, numărul membrilor de sindicate a crescut. În Asia sau Orientul Mijlociu, în America Latină ca și în Africa, unde în urmă cu numai cîțiva ani mișcarea sindicală era slabă sau chiar inexistentă s-au făcut progrese rapide. Lupta unitară a dus la desfășurarea unor puternice greve revendicative în mai toate țările capitaliste. În Germania Occidentală, numărul zilelor de grevă în anul 1956 a atins cifra de 4 milioane, iar în Anglia, în primele 4 luni ale acestui an numărul zilelor de grevă s-a ridicat pînă la cifra de 6 milioane. Greve puternice s-au desfășurat și în Chile, Italia, Brazilia, Nigeria, Canada și alte țări.

De la tribuna instalată la Kongress Halle se face auzit cuvîntul oamenilor muncii de pretutindeni. Fiecare congresist a căutat să aducă o contribuție cât mai valoroasă la dezbateri, prezentînd problemele cele mai actuale din țara respectivă. Din cuvîntul tuturor a răzbătut aceeași convingere fermă asupra necesității creării unei puternice și inderstructibile unități a oamenilor muncii de pretutindeni.

Poșta a adus pe adresa Congresului Mondial al Sindicatelor noian de mesaje de solidaritate. Adecea cuvîntul delegaților este întrerupt din cînd în cînd de unii sau alții din cîntec și de colț al lumii. În

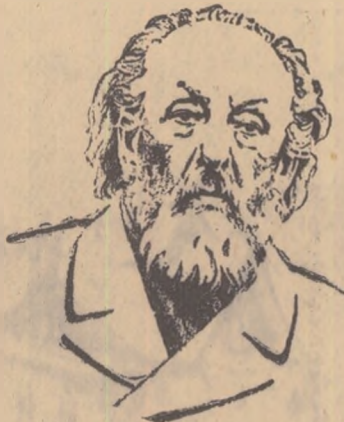
numal două zile după deschiderea lucrărilor sosiseră la Leipzig pentru cel de al patrulea Congres Mondial al Sindicatelor mai mult de 800 de mesaje.

Asemenea oamenilor muncii de pe întregul glob, poporul nostru muncitor își exprimă atașamentul pentru cauza păcii, unitatea cu toți cei ce luptă pentru pace, pentru o viață mai bună. În numeroasele intrări și instituții din țara noastră — la Constanța, la Roman, unde se construiește marea laminor, pe șantierul Hidrocentralului de la Bicaz, în Valea Jiului, la exploatarea carboniferă Petrița — s-au ținut adunări însușite în care muncitorii au arătat că se alătură cu toată hotărîrea luptei pentru unitatea oamenilor muncii din toată lumea.

Și cadrele didactice din țara noastră sînt alături de năzuințele oamenilor muncii de pretutindeni. Învățătorii și profesorii noștri întăresc mereu legăturile lor cu cadrele didactice din întreaga lume, sprijinînd lupta pedagogilor din țările capitaliste pentru un învățămînt progresist, pentru drepturi democratice.

Cel de al patrulea Congres Mondial al Sindicatelor de la Leipzig se înscrie ca o pagină nouă și deosebită a luptei oamenilor muncii din întreaga lume pe drumul solidarității și unității în lupta pentru revendicările lor comune. Ideea care trăiește puternic în conștiința masei muncitorești, fiind chezașa triumfului fărîngirii unei inderstructibile unități între toți cei ce muncesc, pentru fărîngirea unui front puternic de luptă împotriva dușmanilor vieții și fericii umane.

H. SAICU

K. E. Tjolkovski

Un triumf al științei sovietice

Ziua de 4 octombrie 1957, cînd în Uniunea Sovietică a fost efectuată cu succes lansarea primului satelit artificial al pămîntului, a intrat în istoria omenirii ca o dată remarcabilă. A început o epocă nouă în dezvoltarea cunoștințelor omului despre pămînt și spațiul cosmic.

Omenirea a pîsit pe pragul cuceririi spațiului cosmic, al călătoriilor interplanetare. Vestea despre lansarea primului satelit artificial al pămîntului în Uniunea Sovietică a umplut de bucurie inimile a milioane de oameni de pe întregul pămîntesc. Această remarcabilă victorie a științei și tehnicii sovietice, pe lângă faptul că a însemnat un pas gigantic pe care l-a realizat omul în cunoașterea și folosirea legilor naturii este și o uriasă contribuție la asigurarea păcii și libertății în lumea întreagă.

Victoria științei sovietice, realizată prin lansarea satelitelor artificiale, constituie o verigă din șirul marilor realizări pe care le obține poporul sovietic. În Uniunea Sovietică a fost pusă în funcțiune prima centrală atomoelectrică din lume, a fost construit cel mai puternic accelerator de particule din lume — sincrociclotronul, au fost construite cele mai bune avioane cu reacție pentru pasageri din lume, a fost experimentată cu succes, de curînd, prima rachetă balistică intercontinentală, care poate atinge orice punct de pe fața pămîntului.

Realizarea satelitelor artificiale a dovedit în mod indiscutabil întregul lumii superioritatea științei sovietice față de știința celor mai avansate state capitaliste. Satelitul artificial este rezultatul realizărilor strălucite obținute de știința sovietică în cele mai variate domenii în cel de 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Lansarea satelitelor artificiale s-a putut realiza numai datorită rezolvării cu succes a unor probleme extrem de complexe din domeniul matematicii, al fizicii, al chimiei, al dinamicii rachetelor, al radiotehnicii, al automatizării și telecomunicății, în timp ce Statele Unite ale Americii și celelalte state capitaliste își îndreaptă eforturile în special în direcția pregătirii unor noi războaie, a unor milioane noi de distrugere a milioane de oameni. Uniunea Sovietică își îndreaptă efortul și spre dezvoltarea științei, pentru asigurarea păcii și progresului în lumea întreagă. Următoarele realizări ale științei sovietice au dovedit clar și celor mai înrîndiți dușmani ai socialismului superioritatea orînduirii socialiste.

La cel de al III-lea Congres al Sovietelor din Rusia, V. I. Lenin a prevăzută aceste realizări minunate pe care le va obține societatea socialistă: „Înainte, întreaga inteligență, întregul geniu al omenirii crea numai pentru a asigura unora toate binefacerea tehnicii și ale culturii și a lipsi pe ceilalți de lucrul cel mai necesar — cultura și progresul. Acum însă, toate minunile tehnicii, toate cuceririle culturii vor deveni un bun al întregului popor, și de azi înainte inteligența și genul omenirii nu vor mai fi transformate niciodată în mijloc de constrîngere și de exploatare”.

Urmasii succese ale științei sovietice arată că aceste mărețe previziuni ale lui Lenin sînt îndeplinite în Uniunea Sovietică, unde inteligența și genul omenesc sînt puși în slujba păcii, în slujba vieții și a fericii oamenilor.

DE LA FANTAZIE LA REALITATE

„Omenirea nu va rămîne veșnic pe pămînt ci, în goana după lumină și spațiu, va pătrunde mai întii cu timiditate peste gra nișele atmosferei, iar apoi va cuceri tot spațiul sistemului nostru solar”.

K. E. Tjolkovski

ZIARELE SCRIBU:

MANCHESTER GUARDIAN (Anglia). „Satelitul artificial al pămîntului este unul din rezultatele sistemului de educație rus...”

BIRMINGHAM POST (Anglia). „Toată lumea este entuziasmată de Rusia”.

TIMES (Anglia). „Rusia nu pătrunde primul în spațiul cosmic... Această realizare apocălip în progresul științei merită admirație și recunoștință”.

WELTPRESSE (Austria). „Oamenii de știință americani nu lea rămas altceva de făcut decît să-și felicite pe colegii lor ruși”.

DAGUNBAO (R. P. Chineză). „Victoria strălucită a Uniunii Sovietice este cel mai frumos dar pentru cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie”.

AL-GUMHURIA (Egipt). „Uniunea Sovietică a reușit o importanță victorie în lupta pentru pace”.

NEUES DEUTSCHLAND (R.D.G.). „Satelitul artificial al pămîntului este unul din cele mai importante realizări ale științei sovietice”.

HINDUSTAN STANDARD (India). „Uniunea Sovietică a țesut învingătoare în lupta pentru cosmos”.

UNITA (Italia). „Numai în socialism oamenii de știință, specialiștii, muncitorii au putut să obțină ceea ce unii o vor numi poezie o minună”.

WORT LAND (Norvegia). „S-a împlinit ceva grandios și fantastic”.

NEW-YORK TIMES (S. U. A.). „Drumul pînă la stele este cooperit”.

NEW-YORK HERALD TRIBUNE (S.U.A.). „Un triumf al omului asupra universului”.

8000 metri pe secundă

Satelitul artificial nu este înzestrat cu nici un motor și nici în fel de combustibil. În mișcarea sa în jurul pămîntului el se supune doar aceluiași legi după care se mișcă și corpurile cerești adevărate.

Este un fapt stabil în fizică că un corp aruncat pește să nu cadă pe pămînt, ci să se rotească în jurul pămîntului, să devină un satelit artificial al lui, dacă este lansat cu o astfel de viteză încît forța centrifugă produsă de cădere mișcarea circulară să fie egală cu greutatea corpului. În cazul destul de simplu ne arată că pentru a ajunge la aceasta este necesar să se împrume corpului lansat o viteză orizontală de circa 8 (7,9) km pe secundă

Aceasta nu s-a putut realiza timp de secole tocmai pentru că oamenii nu dispuneau de mijloace tehnice care să-și împrume corpului aruncat o viteză orizontală de 8 km pe secundă și, totodată, să-și ridice la o înălțime destul de mare pentru a se evita rezistența atmosferei. Aceste două sarcini — viteză de 8 km pe secundă și ridicarea la o înălțime mare — au fost rezolvate cu succes de către savanții și tehnicienii sovietici cu ajutorul unei rachete-purtătoare. Este de remarcat faptul că încă la începutul secolului al XX-lea marile savanți rusi K. E. Tjolkovski, fondatorul astronauticii, a demonstrat că numai racheta va da posibilitatea omului să se ridice dincolo de atmosfera pămîntului și a soluționa o serie de probleme dificile, esențiale, ale zborului interplanetar și a arătat că un prim pas în această direcție îl constituie lansarea unor sateliti artificiali.

Lansarea satelitelor artificiale a constituit o operă extrem de dificilă. Alături de o înaltă perfecțiune tehnică a fost necesar un sistem deosebit de precis de conducere automată a rachetei pentru a se asigura lansarea rachetei pe orbită.

Satelitul de formă sferică a fost așezat în partea frontală a rachetei-purtătoare și acoperit cu un protector. Deoarece racheta cu satelitul s-a făcut vertical, însă trepțat, axa rachetei a început să devieze de la verticală. La o înălțime de câteva sute de kilometri, racheta se mișcă deja cu o viteză de circa 8 kilometri pe secundă, după ce suprafața pămîntului, purpă încetarea funcționării motorului și rachetei, conștient că protector a fost azvîrlit și satelitul a început să se miște independent. În momentul de față și racheta-purtătoare și conștient se mișcă în jurul pămîntului la o distanță de circa 1000 de km de suprafața pămîntului. Trebuie remarcat că și direcția mișcării poate hotărî reușita lansării satelitelor artificiale, întrucît nu orice orbită circulară este „stabilă”. Se demonstrează că satelitul are o mișcare stabilă numai într-un plan care trece prin centrul pămîntului. Se poate dovedi, de pildă, că dacă satelitul este lansat în planul unei paralele atunci care trece prin traiectoria dintr-un plan „stabil”, fie că se prăbușește pe pămînt. De aceea, cu toată viteza colosală a rachetei este necesară o precizie deosebită nu numai în ceea ce privește viteza inițială a satelitul în stabilirea direcției mișcării. Chiar și deviația cu un grad la lansare are drept rezultat faptul că satelitul nu se va deplasa pe orbita sa. Reușita lansării satelitelor artificiale în Uniunea Sovietică ne dovedește că de exacte, la fost calculate, aparatele care au dirijat această operație au fost complicate. Orbita satelitelor artificiale are forma eliptică cu unul din focare în centrul pămîntului. Înălțimea maximă la care zboară satelitul este de 1000 de kilometri.

Savanții sovietici au ales un unghi de înclinație de 65 de grade a orbitei satelitelor față de planul ecuatorial, spre deosebire de proiectul american care prevedea înălțimea de lansare pe direcția ecuatorială. Această variantă la care s-au oprit savanții sovietici, deși este legată de o serie de dificultăți în ceea ce privește lansarea, are avantajul că asigură unghiul și complicațiile ce s-ar putea livra mai tirziu și totodată asigură mișcarea satelitelor deasupra tuturor continentelor, ceea ce este deosebit de interesant și util pentru urmărirea și studierea mișcării sale.

Satelitul lansat în Uniunea Sovietică are diametrul de 58 centimetri și greutatea de 83,6 kg, adică de peste opt ori mai grea decît satelitul care se proiectează în America. El este înzestrat cu o aparatură perfectă care-i dă posibilitatea să-și urmărească în cerc larg de observatori și totodată asigură culegerea unor date însemnate științifice.

Satelitul artificial va continua să se rotească în jurul pămîntului timp îndelungat. Aceasta o confirmă observațiile asupra vitezei lui de deplasare care, decodată, suferă schimbări extrem de neînsemnate. Nu se poate deocamdată aprecia exact cît va dura existența sa, întrucît știința nu dispune încă de date precise asupra densității aerului și densității prafului meteoric la înălțimea la care se rotește satelitul. Din cauza ciocnirilor cu moleculele de aer și cu praful meteoric viteza lui va scădea treptat, forța centrifugă se va micșora și satelitul se va apropia de pămînt pînă cînd va arde ca un meteorit în straturile dense de aer.

În momentul de față, satelitul se mișcă cu o viteză colosală, străbătînd distanțe ca Moscova — New York în 16 minute, Londra — Paris în 2 minute etc. În timp de două ore el a trecut în una din aceste zile deasupra Americii de Nord, a Groenlandei, a Islandei, Angliei, Europei Centrale, Orientului Apropiat, Oceanului Pacific.

Ceea ce pare fantastic ieri, a devenit acum realitate, Universul s-a îmbogățit cu un nou corp cosmic. În Uniunea Sovietică vor mai fi lansati, în cursul Anului Geozicologic Internațional, și alți sateliti mai grei și mai mari, în vederea realizării unui vast program de cercetări științifice.

ARTICOLE REDACTATE DE PROF. M. SCHEIN DE LA ȘCOALA NR. 127 BUCUREȘTI.

A OPTA ANIVERSARĂ A R.D.G.

Succesele prietenilor germani

Poporul german și-a sărbătorit la 6 octombrie cea de a 8-a aniversare a proclamării Republicii Democratice Germane. În 8 ani de existență, R.D.G., stat democratic, condus de popor, a obținut mari succese pe toate tărîmurile. Republica Democrată Germană a devenit o țară industrială înaltă, ocupînd al cincilea loc din Europa ca nivel al producției industriale. În urma ridicării sistemului de salarizării și a reducerii în repetele rînduri a prețurilor, bunăstarea oamenilor nu numai a crescut simțitor în anii ulteriori populare. Din anul 1950 pînă în 1956 venitul național a crescut cu 66,4 la sută.

Guvernul Republicii Democratice Germane și-a pus ca primă sarcină retacerea unității țării și democratice. Pentru atingerea acestui înalt țel poporul german și-a închinat toate eforturile.

În același spirit al păcii, al prieteniei și unității populare, al dragostei față de patria socialistă este educată și tînăra generație a Germaniei democratice. Activiștii și pedagogii din domeniul învățămîntului public, al căror număr întrec în R.D.G. 77.000, se bazează în munca lor pe ideile marxism-leninismului și pe realizările pedagogiei celei mai înaintate. „În țara noastră — scrie ziarul „Neues Deutschland”, — stă sarcina imediată de a studia în amănunțime pedagogia sovietică și moștenirea pedagogică a mișcării revoluționare muncitorești, pentru a elabora pe această bază scopurile și conținutul educației socialiste în R.D.G.”

Pedagogii germani folosesc bogata moștenire a clasicii pedagogiei universale Pestalozzi, Komenski, precum și lucrările eminentului pedagog german Diesterweg, al cărui nume figurează pe medalia ce recompensează pe cei mai buni pedagogii din R.D.G.

Cadrele didactice din Germania democrată consideră că principala lor sarcină este stabilirea unei legături organice între predare și viață. În R.D.G., legătura dintre întreprinderi și școli este foarte răspîndită. Muncitorii fruntași participă la munca școlii, asistă la lecții, li familiarizează pe copii cu producția, trezindu-le interesul și dragostea pentru muncă. În toate marile întreprinderi din R.D.G. s-au creat școli profesionale în care elevii, după terminarea învățămîntului obligatoriu de 8 ani, pot obține o bună calificare.

O sarcină importantă a învățămîntului public din Germania democrată este astăzi trecerea treptată la învățămîntul obligatoriu de 10 ani. S-au și făcut o serie de pași în această privință. Încă din anul școlar trecut în multe școli de 8 ani au fost introduse clasele a IX-a și a X-a.

Rețeaua școlară din R.D.G. crește din an în an. Astăzi există în țară peste 11.000 de școli în care învață aproape 2.000.000 de copii. În anul 1956 statul a alocat pentru învățămînt 60.000.000 de mărci, sumă care a permis să se asigure pentru instituțiile de învățămînt material didactic și utilajii necesari, precum și să se ridice simțitor salariile cadrelor didactice.

Succesele Germaniei democratice în domeniul economiei și culturii arată că oamenii muncii germani, alieșii singura clasei justă de dezvoltare, cea socialistă, au găsit calea care poate asigura poporului înflorirea într-un stat liber și democrat, în interesul națiunii germane, în interesul păcii și securității tuturor popoarelor Europei.

Laboratoarele școlilor din R. D. Germană se îmbogățesc continuu. În clisău: Rita Bittner pregătește conservarea raclor.

Jumătăți de adevăr

Dacă s-ar alcătui o hartă a lumii cu privire la dezvoltarea culturală a maselor, finiturile Africii ar trebui scoțite și în această privință zone de pustiu. Puținele zone în care a început să licărească cultura sînt rare și de formație foarte recentă.

Fără îndoială că un studiu cu privire la cauzele stării de înapoiere culturală a regiunilor tropicale ale Africii și care să descrie drumul de viitor al locuitorilor acestor regiuni nu poate decît să stîrnească un legitim și larg interes. Iar cînd un asemenea studiu poartă semnătura unui specialist care a apărîndat ani de zile problemele specifice instruirii populației din regiunile Africii centrale și occidentale, cum este profesorul Lionel Elvin de la „Institute of Education” al Universității din Londra, el are darul de a trezi un interes cu atât mai mare.

Articolul „Education and arrangement for the collectives: Africans tendencies” (Educația și aranjarea colectivităților: tendințele Africii) al prof. Lionel Elvin aduce însă puține răspunsuri la întrebările de bază care se nasc în legătură cu actuala stare de înapoiere culturală a regiunilor tropicale ale Africii și clarifică foarte puțin din fondul problemei.

Studiul prof. Lionel Elvin, apărut recent în Londra, este — așa cum mărturisește autorul său — rezultatul cercetărilor întreprinse într-o serie de țări ale Africii centrale și occidentale: Liberia, Uganda, teritoriul sub tutela Ruanda-Urundi, Coasta de Aur și Coasta de Fildeș. În cadrul acestui studiu, prof. Lionel Elvin zugrăvește în termeni foarte evazivi starea de lucruri din țările Africii centrale și occidentale pe care le-a vizitat.

Lucrurile devin însă încălțate atunci cînd este vorba de a releva cauzele acestei stări de înapoiere culturală. După părerea profesorului Lionel Elvin, cele mai importante cauze ale nivelului catastrofal de scăzut al învățămîntului și culturii sînt:

1. Oștirea cu care anumiți șefi locali — și alții — profesorii Universității din Londra se lănsază într-o dizertație asupra semnificațiilor puterii acestor șefi locali — primesc și aplică hotărârile puterii centrale și
2. faptul că majoritatea învățătoarelor indigene care se căsătoresc renunță la învățămînt, slăbind astfel mijloacele de instruire a populației...

Slăbiciunea argumentelor sale o simte autorul studiului chiar în clipa cînd le prezintă, căci și el recunoaște imediat că „aceste argumente au o anumită greutate, dar sînt insuficiente”.

Intr-una din frazele următoare, autorul studiului MIRCEA HERIVAN

lui pare că vrea să ne spună mai multe. „Am observat, scrie prof. Elvin, că toată această stare de lucruri este vestigiu unui trecut recent... cînd lucrurile nu erau chiar alt de clare”.

Gata să pronunțe o sentință, iraza profesorul Universității din Londra s-a oprit la mijloc. De aci încolo, ferindu-se cu o teamă palidă superstițioasă de a pronunța numele colonialismului, studiul profesorului Elvin se pierde în contradicții. Nu numai că în studiu nu se denunță o singură clipă asupra de veacuri la care a fost supusă populația băgînășă, ca element de bază al înapoierii culturale, ci apar chiar exemple prin care matricele compunilor monopoliste sînt urzite de nimburi unor propagandieri ai culturii în Africa. Compania de cacao ne oferă în 1955 — scrie profesorul Elvin în studiul său — unul din cele mai remarcabile exemple de cooperare cu alți factori pe linia educării și culturalizării maselor. În anul acela recolta de cacao care joacă un rol de înaltă în economia Africii occidentale, era amenințată de o maladie gravă — „Swollen shoot”. Împotriva praziziilor care invadează plantele trebuiau mobilizate toate forțele pentru a deslășura o largă acțiune de pulverizare. S-a apelat la sprijinul Institutului pedagogic al Colegiului Universitar. Și, ca urmare, studenții instituției pedagogice au început să cîrjind satle „aducînd” locuitorii, adică învățătorii — cum s-a salveze plantațiile Companiei de cacao de la distrugere.

Asta numește profesorul de pedagogie de la Universitatea din Londra un exemplu remarcabil de colaborare în domeniul educării și culturalizării maselor!

Vorbînd despre cauzele progresului lent al acțiunii de alabeterizare în țările Africii centrale și occidentale, profesorul Elvin este silit să recunoască în studiul său că opera de alabeterizare nu poate fi rapidă de celelalte acțiuni. „S-a insistat deseori — spune el — asupra erorii pe care risicăm s-o comitem nădînd importanță decît alabeterizării sau începînd în primul rînd cu aceasta. Dar s-a nu mergem prea departe...”

Păcă! Poate că mergînd mai departe — nu numai în această problemă, ci și în celelalte probleme de bază asupra cărora încearcă să lăcă lumina în studiul său — prof. Lionel Elvin ne-ar fi putut lămuriza date pentru o imagine reală a stării actuale de lucruri în domeniul culturii în Africa centrală și occidentală. Relatînd doar jumătate de adevăr, studiul apare ca o sterilită încercare de a împăca contradicțiile de înlînțuit, de a tăinau realității care nu pot fi înlînțuite.

Gazeta învățămîntului

COLEGIUL REDACȚIONAL: Maria Banuș, Petre Drăgoescu, Ion Drăguș, Emilia Mănescu, Ludovic Nagy, Ion Nistor, Nicolae Șipoș.